

בע"א (באר שבע) 45330-04-24 - עבד אלגני נ' עיריית באר שבע

בע"א (באר-שבע) 45330-04-24 - עבד אלגני נ' עיריית באר שבע ע"שלום באר-שבע
בע"א (באר-שבע) 45330-04-24

עבד אלגני

נגד

עיריית באר שבע ע"י

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בבאר-שבע

[07.05.2024]

כבוד השופטת אורית קרץ

ב"כ עו"ד נויה קרצ'מר ו/או עו"ד הדר דמרי

החלטה

לפני בקשה להורות על ביטול הודעת קנס שנמסרה למבקש, למעשה המבקש מבקש להאריך לו את המועד להישפט על הודעת קנס שניתנה לו בגין עבירה שבוצעה ביום 19.07.22 של עישון במקום ציבורי בניגוד לסעיף 1(א) לחוק למניעת עישון במקומות ציבוריים וחשיפה לעישון התשמ"ג - 1983.

לטענת המבקש, הוא לא מעשן, הוא לא ביצע את העבירה ומישהו אחר הזדהה עם תעודת הזהות שלו בפני הפקח. המשיבה מתנגדת לבקשה.

מתגובת המשיבה ומסמכים שהוגשו עולה כי הודעת הקנס נמסרה למבקש במעמד ביצוע העבירה לאחר שהמבקש הזדהה בפני הפקח באמצעות תעודה מזהה. המבקש לא פנה בבקשה לביטול הודעת הקנס ולא שילם את הקנס והטיפול בחוב הועבר לידי חברת גבייה. התראה ראשונה לתשלום הודעת קנס נשלחה בדואר רגיל ביום 29.11.22, התראה שנייה לתשלום הודעת קנס נשלחה בדואר רשום ביום 08.02.23 והתראה שלישית לתשלום הודעת קנס נשלחה ביום 14.04.24.

מתגובת המשיבה עולה כי רק לאחר קבלת ההתראה השלישית פנה המבקש למשיבה בבקשה לקבלת פרטים ובהמשך הגיש בקשה זו.

התשתית הנורמטיבית

סעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: החוק) מסדיר את האפשרויות העומדות לנקנס להביא לביטולו של הקנס.

בהתאם לסעיף 229(א)(2) לחוק, נקנס רשאי להודיע בכתב בתוך 90 ימים מהמועד שהומצאה לו ההודעה על הטלת הקנס, כי ברצונו להישפט על הקנס. על פי הוראת סעיף 230 לחוק - "בית המשפט רשאי לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה) בשינויים המחויבים או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו", דהיינו - "אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה" (סעיף 229(ה) לחוק).

כפי שנפסק לא פעם, בית משפט שנדרש לבקשה להישפט על-ידי מי שלא הודיע על רצונו להישפט, או הודיע על רצונו להישפט, אך הודיע על כך לאחר הזמן שנקבע לכך, צריך לשקול שיקולים דומים לאלה שהוא שוקל בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם. דהיינו, האם יש סיבה מוצדקת לאי הגשת בקשה להישפט במועד וכן האם יגרם עיוות דין אם הדיון בבית-המשפט, לא יתקיים. (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6), 793, להלן: עניין איטליא).

דיון והכרעה

לאחר שקראתי את בקשת המבקש ואת תגובת המשיבה ולאחר שעיינתי בדוח הפיקוח שנרשם במועד מתן הודעת הקנס, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

מתגובת המשיבה ומדו"ח הפיקוח עולה כי הודעת הקנס נמסרה לנאשם לאחר שמפקח הבחין בו כשהוא מעשן באזור הרציפים בתחנה המרכזית בניגוד לשילוט המוצב במקום, הודעת הקנס נמסרה לידי המבקש לאחר זיהויו באמצעות ת"ז ולאחר שהוסברה לו מהות העבירה.

סעיף 237(א)(1) לחוק קובע כי מסמך שיש להמציאו לאדם לפי החוק, המצאתו תהיה בין היתר במסירה לידו. המבקש טוען שהודעת הקנס נמסרה למי שביצע את העבירה והזדהה בשמו באמצעות תעודת זהות שלו ומכאן השיהוי הניכר בהגשת הבקשה לביטול הודעת הקנס.

הטענה נטענה בכלליות ללא כל הסבר מניח את הדעת וללא כל אסמכתאות. המבקש לא צירף תצהיר מטעמו, הוא לא טען כי תעודת הזהות שלו נגנבה/ נעלמה ולא הציג כל פניה בנושא זה לרשויות החוק, הוא אף לא הצביע על אדם אחר אשר השתמש בתעודה המזהה שלו בידיעתו ובאישורו, ככל שהשימוש נעשה בידיעתו. בנסיבות אלה, לא ניתן לקבוע כי התקיים התנאי לפיו הבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ומנעו ממנה להגישו במועד.

כמו כן, בהעדר אסמכתאות לטענה שאחר ביצע את העבירה ועשה שימוש בתעודת הזהות של המבקש, לא הוכח שיגרם עיוות דין אם לא תתקבל הבקשה.

בנסיבות אלה, משמדובר באיחור משמעותי לא מוסבר ומשלא מצאתי כי יגרם למבקש עיוות דין אם תידחה הבקשה, לא מצאתי להיעתר לבקשה להארכת המועד להישפט והבקשה נדחית.

בהסכמתה האדיבה של המשיבה, הודעת הקנס תשולם בסכומה המקורי בצירוף הוצאות גבייה, שישולמו לחברת הגבייה.

על המבקש מוטלת החובה לפנות למשרדי המשיבה לצורך קבלת שובר תשלום ולא תישמע מפיו טענה כי לא קיבל את השובר בדואר.

המזכירות מתבקשת להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשפ"ד, 07 מאי 2024, בהעדר הצדדים.